

Јасминка Петровић „Риба риби гризе реп“

Јунаци књиге „Риба риби гризе реп“ се суочавају са физичким проблемима и мисле да ће им се због тога њихови другари подсмевати. Ова књига нас учи да када некога јако увредиш, то много више боли од ударца. „Риба риби гризе реп“ се састоји од пет поучних прича. Све те приче говоре о другарима из једног одељења. У првој причи Катарина је тужна јер јој се Љуба смеје због тога што има велике уши. Док је имала дугу косу то нико није видео, али сад кад се ошишала сви то примећују. На крају она схвата да није битно има ли велике уши или не, јер њен тим без ње не може да победи у турниру „Између две и четири ватре“.

У другој причи се Дарку подсмевају због тога што је буцмаст. Али, он схвата да није битно каква је величина тела, ако су машта, смисао за хумор и креативност велики и ако можеш да измислиш занимљиву причу без ичије помоћи.

У трећој причи Љуба спасава Катарининог мачка Флекицу од дебелог пацова и схвата да није важно да ли неко, па макар то био и рођени брат, има лепше зубе од тебе и да не треба због тога бежати од куће. Љуба такође открива да сви имају поштовања према његовој доброты, кад је престао да буде непристојан и победио љубомору коју је осећао према млађем брату.

У четвртој причи Сања се подсмева Милици и неће да је прихвати само зато што носи наочаре. Она такође тврди да је Милица вампир само зато што носи наочаре са дебелим стаклима. Али, промени мишљење кад и она почне да носи наочаре. Тада Сања ипак прихвати Милицу и на крају њих две постају добре пријатељице.

У петој причи наставник Ненад Дршка замењује учитељицу наших јунака док је на боловању и учи Илију да правилно изговара глас р. Цело одељење има задатак да прикупља приповетке, бајке, басне, пословице, приче и песме. За то време Илија има ноћне море због слова р, али га на крају ипак савлада и

заволи брзалице, па предложи да и њих ставе у књигу коју праве.Цело одељење честита Илији на његовој идеји па су и брзалице увршћене у њу.

Књига „Риба риби гризе реп“нас учи да не треба друге да задиркујемо због неких њихових спољашњих мана, јер је много битније каква је нечија душа. Баш као што изрека каже: „Не суди књизи по корицама“. Такође, показује нам и да треба бити упоран и борити се ако нам је до нечега стало, као и да се треба борити против љубоморе. Много ми се допала ова књига јер је врло занимљива и духовита, на забаван начин говори о свему ономе што мучи нас четвртак.

Јасминка Петровић је писац и новинарка. Рођена је 1960. године у Београду и завршила је филолошки факултет. Била је уредник дечје емисије на „Радио Пингвину“, писала је за многе дечје часописе и уређивала „National Geographic Junior“. Један је од наших тренутно најпревођенијих писаца.

Илија Чворић IV2

ОШ „Јован Миодраговић“